

A régi tókéknak és köveknek el- és kihordása, egyre-másra 25 napszám, 50 krjával tesz 12 frt 50 kr.

A talajnak térezése s kiegyenlítése, 10 napszám, 50 krjával 5 „ — „

Trágya 25 szekérrel, 2 ft 50 krval 62 „ 50 „

Ezen trágyának behordása és elte- regetése, 20 napszám, 50 krjával . . 10 „ — „

Ültető árkok készítése egymástól 3 lábnyi távolságban, egy láb szélesség és $1\frac{1}{2}$ lábnyi mélységgel, 25 napszám 60 krjával 15 „ — „

Sima vessző 5000 darab, ezrét 5 forintjával 25 „ — „

Az új ültetésnek művelése négy éven át haszon nélkül, évenként 20 nap- szám, összesen 4 éven át 80 napszám 60 krjával 48 „ — „

Adó négy éven át összesen 10 „ — „

Uj karó 5000 darab a negyedik évben, ezrét 12 frtjával 60 „ — „

A hiányok kijavitása gyökeres vesszők és ültetések által egyre-másra 25 napszám, 60 krjával 15 „ — „

Felügyeleti költség a vinczellér részéről a munkák vezetésénél egyre- másra a készítés éveiben 20 napszám 80 krjával 16 „ — „

Összesen 359 frt — kr.

Kerül e szerint, körülményeim közt, egy fertály szőlőnek a megifjítása a fölebbi összegbe; sőt ha a nap-

számok valamivel magasabbak, a mint hogy az utóbbi években a fölveteknél jóval magasabbak is voltak, 400 forintba is! És ezen befektetésnél megjegyzendő még az is, hogy az átalakítás költsége a fölebbi számlában még nem is teljes, miután sem a talajnak értéke, sem pedig az elpusztított régi szőlőnek megszűnt jövedelme ahhoz számítva nincs.

Helyezze az olvasó a közlött számlának tételei alá saját helybeli adatait, s látni fogja hiven, hogy nála a szőlőnek megifjítása fertályonként mennyibe kerül.

Sokkal kevesebbe a kimutatott összegnél a neve- zett eljárás az ország legtöbb vidékein, a mennyire én az állapotokat ez irányban ismerem, kerülni nem igen fog.

Legyen valakinek csak 10—15 holdnyi régi szőlője, mely az említett gyökeres átalakítás nélkül jöve- delmezőbb állapotba nem hozható, úgy ezen egyetlen eszközlés végrehajtására már csinos kis tőkét, 6—9000 frtot szükséges kezébe vennie; melyet habár nem egy- szerre kénytelen is kiadásba hozni, az mégis elég ér- zékenyen nehezedik reá. Annnyira érzékenyen, hogy termelőink legtöbbje ezen javításra csak igen nehezen és csak kivételképen szánja magát reá.

Mennyivel könnyebben határoznánk el magunkat hasonló költsékezésre, ha termelt jobb minőségű bora- inkat megfelelő különbözettel az árban, értékesíteni le- hetséges volna?

A midőn ugyanis az árkülönbözet a külföldön, például a Rajna vidékén és Franciaországban szabály szerint úgy áll, mint egy az öthöz és tízhez: nálunk ez irányban az arány legfeljebb kétszeres; de sokszor még ezen különbözötre sem számíthatunk, nem